

ДАЛЕЙШАЕ ПАЛЯПШЭННЕ МЕДЫЦЫНСКАГА АБСЛУГОЎВАННЯ СЕЛЬСКАГА НАСЕЛЬНІЦТВА

у цэнтры ўвагі беларускага парламента

Закончыла сваю работу сёмай сесія Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, якая праходзіла ў Мінску ў зале пасяджэнняў Дома ўрада. На разгляд Вярхоўнага Савета было вынесена пытанне «Аб далейшым паляпшэнні медыцынскага абслугоўвання сельскага насельніцтва». З дакладам па гэтым пытанню выступіў міністр аховы здароўя БССР, дэпутат І. А. Інсараў.

— За гады Савецкай улады, — сказаў дакладчык, — у нашай рэспубліцы адбыліся велізарныя змены ў медыцынскім абслугоўванні насельніцтва. У дарэвалюцыйнай Беларусі медыцынская дапамога знаходзілася на вельмі нізкім узроўні. Урачоў было мала — усяго 911, або адзін урач на 7 700 чалавек; ложкаў у бальніцах — 6 400, або адзін ложка на 1 100 чалавек. Масавыя распаўсюджанне мелі інфекцыйныя захворванні. Вельмі высокай была смертнасць насельніцтва. Не было ніякай арганізаванай медыцынскай дапамогі дзецям і маці. Радзільных ложкаў у сельскай мясцовасці налічвалася ўсяго 11, у гарадах — 204. Не было ніводнай жаночай або дзіцячай кансультацыі, ніводнага санаторыя, ніводнай вышэйшай навучальнай установы, адзіная на ўсю Беларусь Магілёўская фельчарская школа выпускала штогод 25—30 фельчараў і акушэраў.

У цяперашні час у рэспубліцы ёсць тры медыцынскія, 9 навукова-даследчых інстытутаў, інстытут удасканалвання ўрачоў і 18 медыцынскіх вучылішчаў. Працуе 12,5 тысячы ўрачоў, або адзін урач на 660 чалавек. Сярэдніх медыцынскіх работнікаў ёсць каля 47 тысяч. Па забяспечанасці насельніцтва ўрачамі Беларусь перавысіла такія капіталістычныя дзяржавы, як ЗША, Англія і Францыя. У 1959 годзе на 10 тысяч жыхароў у БССР было 13,3 урача, у ЗША — 12,1, у Англіі — 11,4 і ў Францыі — 10,7. У цяперашні час у бальніцах БССР ёсць 61,5 тысячы ложкаў, або адзін ложка на 135 жыхароў.

Дакладчык гаворыць далей, што з году ў год паляпшаецца стан здароўя народа, павышаецца фізічнае развіццё дзяцей і падлеткаў, знікаецца агульная захворваемасць, павялічваецца працягласць жыцця. Агульная смертнасць насельніцтва знізлася. У 1961 годзе яна была самай нізкай у свеце пры высокім натуральным прыросте насельніцтва. Сярэдняя працягласць жыцця ў параўнанні з дарэвалюцыйным часам павялічылася амаль у два разы і роўная 70 гадам.

ДЗІЦЯЧЫ КІНАТЭАТР

Добры падарунак атрымалі школьнікі Кобрына. Нядаўна тут адкрыў дзіцячы кінатэатр «Спадарожнік». У сваім новым тэатры школьнікі ўжо прагледзелі першую карціну — «Старакыл».

Сорак чатыры канцэрты у Польшчы

З паездкі па Польскай Народнай Рэспубліцы вярнулася група майстроў мастацтваў Беларусі. Артысты тэатра оперы і балета і філармоніі на працягу 47 дзён праехалі па краіне 6 тысяч кіламетраў і далі 44 канцэрты. Паездка беларускіх артыстаў была вельмі паспяховай. Народныя артысты БССР Л. Бражнік, Т. Ніжнікава, цымбаліст Ляўрэат Сусветнага фестывалю моладзі В. Бурковіч, заслужаныя артысты рэспублікі В. Крыкава і Г. Мартынаў, жанглёр А. Дудкін, канцэртмайстар І. Палівода і іншыя ўдзельнікі канцэртнай групы пазнаёмілі польскіх глядачоў з лепшымі твораў беларускага мастацтва і савецкай музыкі. Выступленні адбыліся ў Радаме, Любліне, Ольштыне, Гайнаўцы, Жэшуве, Быдгашчы і радзе іншых гарадоў. Аўтобус, на якім рабіў сваю паездку калектыў артыстаў, пабыў у пяці ваяводствах. Майстры мастацтваў далі таксама канцэрты на Познанскім міжнародным кірмашы.

У рашэннях XXII з'езда КПСС і Праграме партыі пастаўлены вялікія задачы па далейшаму павышэнню матэрыяльнага дабрабыту і культурнага ўзроўню савецкіх людзей, па ахове здароўя працоўных. Вышэйшая мэта партыі — пабудаваць камуністычнае грамадства, у поўнай меры ажыццявіць лозунг: «Усё ў імя чалавека, для шчасця чалавека».

Прыведзены ў дакладзе лічбы сведчаць аб тым, што ў рэспубліцы створана шырокая сетка вучэбна-прафілактычных устаноў для абслугоўвання сельскага насельніцтва. Працуюць 115 раённых і 692 участковыя бальніцы, 77 самастойных амбулаторый, 2 456 фельчарска-акушэрскіх пунктаў, 188 калгасных радзільных дамоў. У кожным сельсавеце ёсць па дзве і больш медыцынскія установы. У 85 сельскіх раёнах ёсць станцыі хуткай медыцынскай дапамогі. У гэтым годзе будзе адкрыта яшчэ 27 станцый. Для аказання неадкладнай і кансультацыйнай дапамогі насельніцтву глыбінных раёнаў арганізаваны 6 аддзяленняў санітарнай авіяцыі пры абласных і адна пры рэспубліканскай бальніцы. 62 працэнты ўсіх ложкаў у бальніцах рэспуб-

лікі выкарыстоўваюцца для абслугоўвання сельскага насельніцтва.

І. А. Інсараў раскажаў аб мерапрыемствах, праведзеных мясцовымі Саветамі і органамі аховы здароўя для набліжэння да сельскага насельніцтва кваліфікаванай медыцынскай дапамогі. Расшыраюцца медыцынскія установы, што дазваляе аснашчаць іх сучаснай апаратурай. За два гады расшырана да 35 і больш ложкаў 55 бальніц і да 25 ложкаў — 115.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

Слаўся, Айчына ты наша свабодная!

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВ'ЯЗЕЙ З СУАЧЫНІКАМІ

№ 52 (636)

Ліпень 1962 г.

Год выдання 8-ы

У зале пасяджэнняў сесіі.

Н О В Ы Я В Ё С К І

У Драгічынскім раёне з'явілася новая вёска — Малинаўка. Яна нараджаецца з 200 хутароў, раскіданых на землях сельгасарцелі «Савецкая Беларусь». Хле-

баробам, якія вырашылі перабрацца з хутароў, праўленне калгаса выдзяляе будаўнічыя матэрыялы, транспарт.

Добра арганізавана ссяленне хутароў і ў іншых месцах. У Іванаўскім раёне гэтыя работы вядуць спецыяльныя будаўнічыя брыгады. Гэта дазволіла рэзка скараціць тэрміны работы. Там,

дзе хутары размешчаны паблізу буйных населеных пунктаў, дамы перавозяць на спецыяльных санях магутнымі трактарамі і ўстанаўліваюць на закладзых падрыхтаваным фундаменце.

У гэтым годзе ў Брэсцкай вобласці намечана ссяліць у калгасныя сядзібы больш чым 8 тысяч хутароў.

ДОБРА УРАДЗІЛІ СУНЦЫ

БРЭСТ. Больш чым шэсць тысяч гектараў занята ў калгасах і саўгасах садамі і ягаднікамі.

У Іванаўскім раёне амаль ва ўсіх арцелях ёсць плантацыі садовых суніц. Многія гаспадаркі атрымліваюць па 6—8 тон ягад з гектара. Ажыўлена ў гэтыя дні на плантацыях сельгасарцелі «40 год Кастрычніка» Іванаўскага раёна. Дзяўчаты хутка збіраюць буйныя сакавітыя ягады ў плечыныя кошыкі. У той жа дзень суніцы адпраўляюцца ў гандлёвую сетку. Больш чым 60 пудоў іх адгружа на Іванаўскім райспадчынавым у магазіны Мінска. Ягады новага ўраджаю з'явіліся на рынках Брэста, Пінска, у сталовых, дзіцячых установах вобласці.

Першы атрад беларускіх нафтавікоў

ПОЛАЦК. У Полацкім вярчэрнім філіяле Беларускага політэхнічнага тэхнікума скончыліся першыя выпускныя экзамены. Іх паспяхова вытрымалі ўсе 55 студэнтаў.

Пасля пуску Беларускага нафтагіганта малады спецыялісты будуюць працаваць тут у якасці тэхнікаў.

Цяпер у філіяле тэхнікума навучаецца каля 270 студэнтаў. Большасць з іх — будаўнікі нафтапрацоўчага завода.

Ва ўсе канцы нашай краіны, а таксама ў краіны народнай дэмакратыі адпраўляе цэлафан Магілёўскі завод штучнага валакна. На здымку: гатовыя рулоны цэлафана.

Падкормка пасеваў цукровых буракоў у саўгасе «Белае» Полацкага раёна.

Адкрыццё Міжнароднага маладзёжнага працоўнага лагера

КІШЫНЕУ. Міжнародны добраахвотны маладзёжны працоўны лагер адкрыўся ў сяле Чабручы на рацэ Днестр.

Семдзесят пяць юнакоў і дзяўчат, якія прыехалі сюды, прадстаўляюць Сусветную федэрацыю дэмакратычнай моладзі, Міжнародную грамадзянскую службу і Камітэт маладзёжных арганізацый СССР. Акрамя таго, прыбылі таксама прадстаўнікі Аграрнага саюза моладзі Фінляндыі і Саюза маладых камуністаў Кубы.

Лагер ставіць адну мэту: у сумеснай працы дасягнуць найбольшага ўзаемаразумення, знайсці шлях да вырашэння праблем, што хвалююць юнацтва. «Праца збліжае народы» — такі дэвіз лагера, у якім цяпер жывуць маладыя людзі дваццаці нацыянальнасцей. Разам яны будуць будаваць у сяле балыню, збіраць ураджай на калгасных палях.

Імя Патрыса Лумумбы

На паўднёвым захадзе Масквы намечана пабудаваць комплекс будынкаў Універсітэта дружбы народаў імя Патрыса Лумумбы. Ён разлічаны на 4 200 студэнтаў.

Для універсітэта адведзена вялікая тэрыторыя ў канцы Ленінскага праспекта. Тут, ля маляўнічага ўзлеску, будуць пабудаваны некалькі навучальных корпусоў, жылы гарадок для студэнтаў і прафесарска-выкладчыцкага саставу, спартыўныя збудаванні.

Усе будынкі ў гарадку вырашана будаваць з буйных кераміта-бетонных панелей светлых таноў. Будаўніцтва першай чаргі пачнецца ў гэтым годзе.

Лепшы механізатар саўгаса «1-е Мая» Дубровенскага раёна Віктар Савельевіч Баніфатаў. У мінулым годзе з кожнага гектара пасеваў ён атрымаў па 238 цэнтнераў цукровых бураноў. Сёлета механізатар вырошчвае цукровыя буранкі на плошчы ў два разы большай за мінулагоднюю. З кожнага гектара ён абавязуся сабраць па 250—300 цэнтнераў.

Добрае жыта расце на палях саўгаса «Радашковічы» Маладзечанскага раёна. На здымку: дырэктар саўгаса Лявон Волкаў (справа) і брыгадзір Пётр Мілько аглядаюць налісстае жыта. Фота П. Наватарова.

Дзесяткі рабочых, тэхнікаў і служачых розных прадпрыемстваў Мінска заканчваюць у гэтым годзе вяртанне аддзялення Беларускага політэхнічнага інстытута. На здымку: група выпускнікоў вяртаннага аддзялення радыётэхнічнага факультэта, якія абаранілі дыпломныя работы на выдатна. Злева направа — Л. Зяцеў, В. Асінін, І. Рыбін, Г. Вольпаў і І. Чарных.

Цераз горы і пустыні

САМАРКАНД. У энергетычнае кольца Узбекістана ўключана Самаркандская сістэма. Яе злучыла з буйнейшай у рэспубліцы Ташкенцкай энергасістэмай новая высакавольтавая лінія Янгіер — Джызак — Самарканд даўжыняй дзевяноста пяць кіламетраў. Яна

перасекла Галодны стэп і пустынную перадгор'і Самаркандскай вобласці.

Хутка да адзінай энергетычнай сістэмы Узбекістана далучыцца Бухарская вобласць, дзе цяпер будуюцца магутная Навоінская ДРЭС на прыродным газе.

Змянілася аблічча Вязыні

ВІЛЕЙКА. Вёска Вязынь славілася калісьці майстрамі-рамеснікамі, бойкім гандлем. Гэта традыцыя захавалася і ў наш час. Толькі замест цёмных майстэрняў, маленькіх крам мы бачым дабротныя харчовыя і бытавыя прадпрыемствы, магазіны.

Гордасць вязынцаў — прасторныя, светлыя будынкі сельмага, павільёна бытавога абслугоўвання, сярэдняй школы, дзіцячага сада і

ясляў, Дома культуры, бібліятэкі, участкавой балыніцы. Вёска радыёфікавана і электрыфікавана. У 226 двараў з мясцовага аддзялення сувязі паступае каля 400 цэнтральных і рэспубліканскіх газет, да 150 часопісаў.

Вязынь добраўпарадкаўваецца і расце. Толькі ў апошні час тут пабудавалі дамы звыш 30 рабочых мясцовага саўгаса.

Г. СТАУСКІ.

МАШЫНА СТАВІЦЬ ДЫЯГНАЗ

Урачы Мінскай клінікі нервовых хвароб, якую ўзначальвае прафесар Н. С. Місюк, сумесна з супрацоўнікамі вылічальнага цэнтру Беларускага ўніверсітэта імя Ул. І. Леніна правялі навуковыя даследы па выкарыстанню ўніверсальнай электроннай вылічальнай машыны «Урал-1» для дыягностыкі захворванняў. На аснове сімптомаў хвароб, якія часта сустракаюцца, была складзена спецыяльная зашыфраваная праграма. Машына дала дакладны адказ. Ва ўсіх 70 хворых поўнаасцю супадалі дыягназы, устаноўленыя лепшымі спецыялістамі клінікі.

Цяпер урачы клінікі даследуюць сімптомы няясных і складаных захворванняў цэнтральнай нервовай

сістэмы, каб затым перадаць іх на апрацоўку і зашыфроўку электроннай вылічальнай машыны. «Урал-1» можа прыняць да 200 розных сімптомаў і беспамылкова вызначаць каля 40 захворванняў. Электроніка дапамагае ўрачам правільна дыягнаставаць самыя цяжкія хваробы чалавеча і своечасова прымаць эфектыўныя меры барацьбы з імі.

У Віцебску, на беразе Заходняй Дзвіны, адкрыты новы гарадскі парк «Мазурына». На здымку: моладзь у новым гарадскім парку.

Важныя адкрыцці уральскіх геологаў

СВЯРДЛОУСК. На Сярэднім Урале геологі адкрылі новае месца нараджэння магнэцітавых руд, што залягаюць на глыбіні 15—20 метраў. Гэтыя багаці знаходзяцца ў басейне ракі Пія, на паўночны ўсход ад горада Верхняя

Салда. З дапамогай аэрамагнітнай здымкі тут былі адкрыты шэсць магнітных анамалій. Цяпер геологі правярылі чатыры з іх і ў кожнай пры бурэнні выяўлены залежы руд з колькасцю жалеза да 50 працэнтаў.

На карце — новыя моры

На карце СССР за апошнія гады прыкметна прыбавілася блакітнай фарбы. Многія рэкі краіны змянілі свае абрысы, на іх з'явіліся велізарныя вадасховішчы. Прайдучы гады, будуць ажыццёўлены задачы, пастаўлены ў новай Праграме КПСС, і большасць асноўных рэк Еўрапейскай і Азіяцкай частак Саюза нельга будзе пазнаць. 180 новых буйных гідрэлектрастанцый, а значыць, і вадасховішчаў — мораў з'явіцца за бліжэйшыя 20 гадоў на рэках Савецкай краіны.

Найбольш буйныя вадасховішчы былі створаны ў пасляваенныя гады. Першым сярод іх было Цымлянскае, якое з'явілася ў сувязі з пабудаваннем Волга-Данскога суднаходнага канала імя Леніна і Цымлянскай ГЭС.

Куйбышаўскае мора, якое разлілося за плацінай Волжскай ГЭС імя Леніна, займае плошчу ў 6,5 тысячы квадратных кіламетраў і з'яўляецца найвялікшым штучным вадаёмам на зямлі. Яно працягнулася ўверх па Волзе больш чым на 500 кіламетраў ад Жыгулёўскіх гор да горада Чэбаксары. Новае штучнае мора такое вялікае, што нават Волзе спатрэбілася для яго запаўнення амаль два гады. А ніжэй па рацэ раскінула свае воды яшчэ адно вялікае вадасховішча — Волгаградскае.

Кахоўскае і Крамянчугскае вадасховішчы

на Дняпры, Горкаўскае на Волзе, Камскае на Каме, Усць-Каменагорскае на Іртышы, Нова-сібірскае на Обі, Іркуцкае на Ангарах — вось далёка не поўны спіс штучных вадаёмаў, пабудаваных ў СССР за апошнія гады.

У бліжэйшы час знікнуць з карты рысы буйнага цэнтральна-азіяцкага возера Зайсан, якое знаходзіцца ў вярхоўях Іртыша. Яно «па-тоне» ў водах Бухтармінскага вадасховішча. Вялікія судны змогуць без перагрузкі ісці з Кітая ў Ледавіты акіяны праз Іртыш і Об. Працягваецца запаўненне гіганцкага Брацкага вадасховішча на Ангарах. Яго аб'ём больш чым у тры разы пераўзыйдзе аб'ём буйнейшага ў свеце штучнага Куйбышаўскага мора.

Стваральныя планы савецкага народа вельмі вялікія. Ужо ў недалёкім будучым новае каласальнае вадасховішча ўзнікне на паўночным усходзе Еўрапейскай часткі СССР — у верхнім цячэнні рэк Камы, Пячоры і Вычугды. Пабудаванае з мэтай перакідкі часткі спілку паўночных рэк Пячоры і Вычугды праз Каму на поўдзень, у Волгу і Каспійскае мора, якое мялее, гэта вадасховішча будзе крыху меншым за Ладажскае возера. На яго запаўненне запатрабуецца прыкладна 5 гадоў!

НЕЗАБЫЎНЫЯ СУСТРЭЧЫ

Сустрэчы, аб якіх мы збіраемся расказаць, адбыліся ў чэрвені 1937 года — роўна дваццаць пяць год назад.

У той час слаўная тройка савецкіх герояў-лётчыкаў: Валерыя Чкалаў, Георгій Байдукоў і Аляксандр Белякоў — пасляхова зрабілі першы гістарычны беспасадачны пералёт з Савецкага Амерыка праз Паўночны полюс у Злучаныя Штаты Амерыкі.

Урачыста сустракала савецкіх герояў-лётчыкаў афіцыйная Амерыка, але яшчэ цяплей і больш сардэчна сустракалі іх простыя працаўнікі, а разам з імі рускія рабочыя людзі.

Руская секцыя (былое Рускае Народнае Таварыства Узаемадапамогі), якая прадстаўляла прагрэсіўную частку рускай эміграцыі, асобна выказала сваю радасць, прыпаднёсшы лётчыкам цудоўныя памятны падарункі.

Для ўручэння падарунка ў памяшканні Генеральнага Консульства СССР у Нью-Йорку быў наладжаны вялікі прыём.

Пасля таго, як Чкалаў, Байдукоў і Белякоў адпачылі, паглядзелі многія гарады і выдатныя мясціны ЗША, а таксама пабывалі на прыёмах у афіцыйных асоб краіны, яны паехалі на Радзіму.

Аб іх вяртанні на Радзіму карэспандэнт газеты

«Правда» ў артыкуле «Шлях у Маскву» («Правда» ад 27 ліпеня 1937 года) расказвае наступнае: «...Вярнуўшыся ў вагон, Чкалаў замкнуўся ў сваім купэ. Ён дастаў з паліцы вялікі акуратна ўпакаваны скрутак. Разгарнуўшы яго, Чкалаў дастаў з кардоннай абгорці цудоўна выкананую сярэбраную скульптуру. На точаным п'едэстале тры арлы разгорнутымі крыгамі падтрымліваюць зямны шар. Кантыненты Еўропы і Амерыкі злучаны лініяй, якая праходзіць праз полюс».

У 1938 годзе ў Нью-Йорку адбылася сусветная выстаўка, у якой прымаў удзел і Савецкі Саюз. Побач з выдатным савецкім павільёнам, экспанавалася «АНТ-25», на якім Чкалаў, Байдукоў і Белякоў зрабілі гістарычны пералёт з Масквы праз Паўночны полюс у ЗША. Многія тысячы наведвальнікаў выстаўкі з асаблівай цікаўнасцю зноў і зноў аглядалі гэтую гіганцкую птушку.

З таго часу прайшло 25 год. Пасля сарака год майго жыцця ў ЗША мая сям'я і я вярнуліся на Радзіму. Нядаўна мне давялося пабываць у Маскве. Я наведваў сям'ю В. П. Чкалава, а таксама сустраўся і гутарыў з А. В. Беляковым.

Д. КАЗУШЧЫК.

г. Мінск.

На здымку: (злева направа) былы консул СССР у ЗША, лётчыкі Г. Байдукоў, В. Чкалаў, А. Белякоў і аўтар артыкула Д. Казушчык.

Пішучы

ЗЕМЛЯКІ...

зам з жонкай у Аргенціну. Жылі мы ў вобласці Чака, гарачыня летам даходзіла да 42 градусаў, потым пераехалі ў сталіцу Буэнас-Айрэс і тут жывём ужо 24 гады. У мяне тры дачкі, старэйшая выйшла замуж, малодшая — Ольга і Сусана — вучацца ў камерыйнай школе. Яны з'яўляюцца членамі клуба Максіма Горкага, чытаюць і пішучы па-руску, добра гавораць на мове бацькоў. Маём свой дом.

Усе мы атрымалі савецкае грамадзянства. Любім свае вечарыні, глядзім савецкія кінакарціны. Атрымліваю пісьмы з СССР.

Жадаю вам прагрэсу і здароўя.

Сцяпан САМАСЮК.
Аргенціна.

Паведамляю вам, таварышы з Беларускай секцыі Камітэта, што ваша пісьмо і кнігі з Мінска атрымаў, за якія сардэчна дзякую. Я іх з увагай прачытаў, яны мяне вельмі зацікавілі, асабліва пра партызан. Прачытаўшы ўсе кнігі, я іх аддаў у наш клуб імя Максіма Горкага. У клубе моладзь вывучае родную мову і культуру Савецкага Саюза, які дае прыклад усяму свету. Нашых дзяцей у клубе вучаць чытаць, пісаць, маляваць, танцаваць. Кожную суботу наладжваюць прадстаўленні і танцы. Членамі клуба імя Максіма Горкага з'яўляюцца рускія, беларусы, украінцы, літоўцы.

Напішу крыху аб сваім жыцці.

Я нарадзіўся ў 1901 г. у вёсцы Цыбны Брэсцкай вобласці Драгічынскага раёна. Бацька меў 18 дзесяцін зямлі і 16 дзяцей. Цяжка было пракарміць такую сям'ю. У 1915 годзе паехалі ў бежанцы, былі год у Азіі, у горадзе Ашхабадзе, потым выехалі ў Самару. У 1921 годзе ў Самары здарылася вялікая засуха. Мы паехалі ў Беларусь, дзе трапілі пад панскі прыгнёт. Завербаваўся я ра-

Яны здэкаваліся з мірных людзей

Пры панскай Польшчы мы жылі вельмі дрэнна. Гаспадарка была маленькая — 2,5 га зямлі, сям'я вялікая — шэсць душ. Каб пракарміцца, мы з малых год хадзілі на заробкі да багатых гаспадароў — кулакоў. Пасвілі скаціну, аралі, малацілі жыта цапамі, і ўсё гэта за грошы. Пры разліку нас ашуквалі, і мы вярталіся абарванымі і без грошай. Зімой галадалі.

У верасні 1939 г. да нас прыйшла Чырвоная Армія. Я адразу ж паехаў у Данбас на шахты, дзе працаваў да мая месяца 1941 года. Эвакуіраваўся я не паспеў у сувязі з хваробай — запаленнем лёгкіх.

У час акупацыі я на шахце працаваў адмовіўся, паехаў у родную вёску Лужаны Пяршайскага сельсавета Валожынскага раёна. Аб маім прыездзе даведаўся камандант паліцыі, наш аднавясковец Бажок Антон Пятровіч. Ён адразу ж прышоў у наш дом і заарыў, што я павінен ісці працаваць у паліцыю і тым выкупіць сваю віну перад гітлераўскім камандаваннем за тое, што працаваў на Саветы. Я адмовіўся. Тады Бажок арыштаваў мяне, павёз у горад Валожын да каманданта паліцыі Андрушкевіча. Бажок і Андрушкевіч прыгразілі мне, што аддадуць мяне ў рукі гестапа. Яны доўга палохалі і здэкаваліся з мяне. Урэшце рэшт я згадзіўся ісці ў паліцыю.

Бажок і Андрушкевіч былі закліатымі ворагамі Савецкага Саюза, здольнымі на ўсякую под-

Цікавае да вывучэння рускай мовы ў Англіі

ЛОНДАН. «Неабходна як мага хутчэй стварыць спрыяльныя ўмовы для выкладання рускай мовы ў Англіі», — гаворыцца ў дакладзе спецыяльна створанай урадам у 1960 годзе камісіі па пытаннях выкладання рускай мовы. У дакладзе ўказваецца, што колькасць школ у Англіі, дзе выкладаецца руская мова, пастаянна павялічваецца, хоць іх усё яшчэ недастаткова. Колькасць такіх школ хутка ўзрастае пасля запуску першага савецкага штучнага спадарожніка, які прыкаваў увагу да навуковага і тэхнічнага прагрэсу ў Савецкім Саюзе».

Цікава ведаць

Як вядома, плошча, якую займае Савецкі Саюз, роўная 22 мільёнам квадратных кіламетраў. А ці многа гэта? Аказваецца, вельмі многа. На гэтай тэрыторыі магло б змясціцца 90 такіх краін, як Англія, 700 такіх, як Галандыя, а Англія, Францыя, Італія, Іспанія, разам узятая, могуць змясціцца на такой тэрыторыі 14 разоў.

ласць. Яны ўдзельнічалі ў крывавай расправе над мірным насельніцтвам у Кражыне і іншых вёсках Валожынскага раёна, дзе спалілі жывымі сотні старых, жанчын і дзяцей.

Савецкая Армія выгнала нямецка-фашысцкіх захопнікаў з нашай роднай зямлі. Мне давялося прадстаць перад савецкім правасудам за сваё супрацоўніцтва з акупантамі.

Цяпер я амнісціраваны. Жыву з сям'ёй у горадзе Валожыне. Пабудаваў новы ўласны дом, ёсць у мяне агарод і сад. Часта ўспамінаюцца мне дні вайны, калі з нас, цёмных, так здэкаваліся ўсякія бакі і андрушкевічы. Яны знаходзяцца дзесьці за граніцай і, відаць, маўчаць аб сваіх справах, прыкідваючыся ціхмянымі ягнятамі. Шкада і вельмі шкада, што яны да гэтага часу марочаць галовы суайчыннікам за мяжой.

Барыс ДАМАНСКИ.

г. Валожын,
Мінская вобласць.

У МЯСТЭЧКУ Ліпень, пад Магілёвам, жыла сям'я настаўніцы мясцовай школы Веры Маркаўны Кунько. Старэйшы сын Уладзімір вучыўся ў Мінскім політэхнічным інстытуце, малодшы — Марк і дачка Рыма — у сярэдняй школе.

І вось, калі ў 1939 годзе пачалася вайна з белафінамі, Валодзя з інстытута, а Марк з дзевятага класа пайшлі добраахвотнікамі на фронт. Трынаццацігадовая Рыма не хацела адставаць ад братаў і тайком прабралася ў Оршу. «Я танкістам не магу быць, возьміце мяне ў разведчыкі», — гаварыла дзяўчынка. З цяжкасцю ўдалося тады адправіць яе дамоў.

У пачатку Вялікай Айчыннай вайны дзеці Веры Маркаўны Уладзімір, Марк і Рыма аказаліся на тэрыторыі, часова акупіраванай ворагам. З першых дзён яны сталі сувязнымі партызанскага атрада. Валодзя і Марк, бяспрашны разведчыкі-падрыўнікі, пусцілі пад ахон не адзін дзесяткі варожых эшалонаў. Але ў снежні 1942 года Уладзімір Кунько загінуў пры выкананні баявога задання. Рыма моўчкі ўсю ноч прасядзела ля труны. Калі настаў час развітання, яна сказала: «Валодзя, над тваёй магілай я клянусь, што буду помсціць за нашу зганыбаваную маладосць!»

Але як стаць сапраўднай, баявой партызанкай?

Дзяўчынка даўно прыглядалася, як ротны «спецыяліст па ўзрывах» Алёша Міцюраў рыхтуе міны. Неяк ўначы Рыма ціхенька падыйшла да нараў,

дзе спаў Алёша, зняла падрыхтаваны ім зарад і пайшла ў лясную цемру, пакінуўшы камандзіру атрада запіску: «Я пайшла на «жалезку». У лагер не вярнуся, пакуль не ўзарву эшалон. За мяне не турбуйцеся».

Рыма вярнулася толькі на чацвёртыя суткі, стомленая.

самольскім сходзе. Так, вінавата, прызналася яна, але чаму дзяўчатам не давяраюць баявых аперацый? Яна прапанавала стварыць падрыўную групу з дзяўчат і ўзялася ёю кіраваць. Сход падтрымаў Рыму. З таго часу дзяўчаты цэлымі днямі збіралі і разбіралі міны, вучыліся складалай і небяспечнай

Баявая эстафета

прамокая, аде вочы яе ззялі радасцю. Аказваецца, у першую ноч ёй не пашанцавала: не ішлі паязды. Не было іх і ў другую. Па начах Рыма ляжала каля замінаванага ёю чыгуначнага палатна, прыслухоўваючыся да гукаў і ўглядаючыся ў цемру ночы. Кіранцы здымала зарад і хавалася ў стозе сена. Толькі на трэцюю ноч фашысцкі эшалон узляцеў у паветра. У атрадзе спачатку не паверылі, што нявольная дзяўчына адна змагла выканаць гэтую цяжкую аперацыю. Але разведка пацвердзіла: сапраўды, на ўчастку Татарка-Асіповічы ляжаў разбіты фашысцкі эшалон.

Учынак геройскі. Але і правіннасць вялікая. Ва ўмовах партызанскай барацьбы парушэнне дысцыпліны — надзвычайнае здарэнне.

Нямала горкіх папрокаў давялося выслухаць Рыме на кам-

падрыўнай справе. Хутка сяброўкі, авалодаўшы неабходнымі навыкамі, атрымалі ад камандавання атрада першае заданне. Так пачалося іх баявое жыццё.

Кожны дзень Рымы быў запоўнены баявымі справамі. За час знаходжання ў атрадзе яна пусціла пад ахон восем варожых эшалонаў, удзельнічала ў знішчэнні чатырох аўтамашын, сямі мастоў, у разгроме двух нямецкіх гарнізонаў, была ў пяцінаціцца засадах. Яна здзіўляла ўсіх сваёй нястомнасцю. Бывала, толькі вернецца з задання, просіцца на другое.

Неяк Рыма хадзіла на «жалезку» з партызанам Васем Патапейкам. Абодва наскочылі на нямецкую міну і былі паранены: Рыма — у твар, Вася — у нагу. Перамагаючы боль, юная партызанка восем кіламетраў цягнула Васю на сваіх плячах.

Чырвоная Армія была ўжо блізка. Па шасэ Мінск—Бабруйск рухаліся разгромленыя нямецкія войскі, якія вырваліся з бабруйскага «катла». Яны сутыкнуліся з атрадам, у якім ваявала Рыма. Завязаўся жорсткі бой. Хутка запылалі два фашысцкія танкі і некалькі машын. Але падыходзілі ўсё новыя і новыя часці немцаў. Калі скончыліся патроны, Рыма кінулася ў рукапашную. У гэтым няроўным баі юная партызанка была скошана варожай куляй.

За мірную, шчаслівую працу аддалі сваё жыццё Рыма Кунько і многія іншыя юныя героі, якія ўзялі ў свае рукі баявую эстафету камсамольцаў грамадзянскай вайны. І гэтая баявая эстафета перайшла ад іх у рукі беларускіх камсамолак Тамары Шкурко, Аляксандры Сакун, Марыі Занеўскай, якім за самаадданую працу на палях прысвоена званне Героя Сацыялістычнай Працы; у рукі камсамольца Аркадзія Дагілевіча, які ўзводзіць новыя дамы для працоўных Мінска; у рукі юнакоў і дзяўчат многіх калгасаў і саўгасаў, што змагаюцца за багацце сельскагаспадарчых прадуктаў у краіне; у рукі сотняў тысяч камсамольцаў, якія ўзнімаюць цаліну; у моцныя рукі ўсяго васемнаццацімільённага ленінскага камсамола — вернага сына і памочніка Камуністычнай партыі, які разам з усім народам будзе камунізм.

Л. ГАЛІНІН.

ДАЛЕЙШАЕ ПАЛЯПШЭННЕ МЕДЫЦЫНСКАГА АБСЛУГОЎАННЯ СЕЛЬСКАГА НАСЕЛЬНІЦТВА

у цэнтры ўвагі беларускага парламента

(Пачатак на 1-й стар.)

Акрамя таго, выкананамі мясцовых Саветаў, калгасамі і гаспадарчымі арганізацыямі перададзена 173 адміністрацыйныя і іншыя будынкі, у якіх адкрыты бальніцы, маліклінікі, дыспансеры.

Палепшылася амбулаторна-паліклінічнае абслугоўванне, зубаўрачэбная і стаматалагічная дапамога сельскаму насельніцтву.

Усе раённыя бальніцы маюць рэнтгенаўскія і фізіятэрапеўтычныя кабінеты, клініка-дыягнастычныя і санітарна-бактэрыялагічныя лабараторыі, многія з іх — электракардыёграфы і іншае складанае абсталяванне. 154 участковыя бальніцы маюць рэнтгенаўскія і 136 — фізіятэрапеўтычныя кабінеты, 434 — клініка-дыягнастычныя лабараторыі.

У параўнанні з 1950 годам колькасць урачоў-тэрапеўтаў, хірургаў, педыятраў, акулістаў павялічылася ў 2,5 разы, неўрапатолагаў і рэнтгенолагаў — больш чым у 3 разы. Усе раённыя бальніцы маюць па два і больш тэрапеўтаў, 90 працэнтаў — па два і больш хірургаў, педыятраў, акушэраў-гінеколагаў і санітарных урачоў; амаль ва ўсіх раённых бальніцах ёсць рэнтгеналагі, урачы па туберкулёзу.

Для павышэння кваліфікацыі сярэдняга медыцынскага персоналу арганізаваны два медучылішчы. У мінулым годзе ў іх навучалася больш як 1.600 чалавек.

Дакладчык адзначае далей, што, нягледзячы на гэта, у рэспубліцы адчуваецца недахоп урачоў, асабліва ў вёсцы. З мэтай расшырэння падрыхтоўкі медыцынскіх кадраў адкрыты Гродзенскі медінстытут, новыя факультэты ў Мінскім і Віцебскім інстытутах, павялічаны прыём на зубаўрачэбны аддзяленні медыцынскіх вучылішчаў. Распрацаваны мерапрыемствы па падрыхтоўцы сярэдняга медыцынскага персоналу. К 1965 году ў рэспубліцы будзе больш як 17 тысяч урачоў, каля 3 тысяч зубных урачоў і каля 55 тысяч работнікаў сярэдняй медыцынскай кваліфікацыі. Усе гэта намнога палепшыць медыцынскую дапамогу сельскаму насельніцтву.

Закранаючы пытанні аховы здароўя маці і дзяцей, міністр сказаў, што ў рэспубліцы няўхільна расшыраецца сетка родадапаможных, дзіцячых лячэбных і дашкольных устаноў. За апошнія гады пабудаваны новыя дзіцячыя бальніцы і паліклінікі. Пры 182 участковых бальніцах арганізаваны дзіцячыя кансультацыі.

Далей дэпутат Інсараў спыніўся на пытанні палепшэння санітарна-гігіенічнага стану і добраўпарадкавання населеных пунктаў. Ён адзначыў, што ў рэспубліцы праводзіцца вялікая работа па планіроўцы і рэканструкцыі сельскіх населеных пунктаў. Актыўны ўдзел у гэтай справе прымаюць санітарныя ўрачы. Ужо распрацаваны праекты раённай планіроўкі

Светлагорскага, Барысаўскага, Старобінскага, Слуцкага, Асіповіцкага, Навагрудскага і іншых раёнаў.

Дакладчык гаворыць далей, што адной з асноўных задач, пастаўленых перад арганізацыяй аховы здароўя, з'яўляецца ліквідацыя інфекцыйных захворванняў. У пасляваенныя гады ў Беларусі шырока распаўсюдзіліся захворванні на малярыю, трахаму, сыпны тыф і іншыя хваробы. Гэта — вынік часовай акупацыі тэрыторыі рэспублікі ворагам у гады вайны. На ліквідацыю захворванняў былі накіраваны намаганні медыцынскіх работнікаў. Захворванні на малярыю, трахаму, сыпны тыф сустракаюцца цяпер у адзінаквых выпадках.

У рэспубліцы ажыццяўляюцца мерапрыемствы па рэзкаму зніжэнню і ліквідацыі захворванняў на туберкулёз. Асноўная ўвага ўдзяляецца папярэджванню, ранняму выяўленню і своєчасоваму актыўнаму лячэнню хворых. З гэтай мэтай значна павялічваюцца масавыя прафілактычныя агляды насельніцтва, процитуберкулёзныя прышчэпкі нованароджаным і дзецям старэйшага ўзросту. Расшыраецца сетка процитуберкулёзных устаноў, павялічваецца колькасць урачоў па туберкулёзу. У выніку палепшэння ўмоў жыцця насельніцтва і праводзімых медыцынскіх мерапрыемстваў захворваемасць і смяротнасць ад туберкулёзу няўхільна зніжаецца.

У святле рашэнняў XXII з'езда КПСС, працягвае дакладчык, выканкомы мясцовых Саветаў, органы аховы здароўя павінны вырашыць вельмі важную задачу — вышэй узняць узровень медыцынскага абслугоўвання сельскага насельніцтва. З гэтай мэтай у рэспубліцы распрацава-

ны мерапрыемствы па лепшаму ўкамплектаванню кадрамі устаноў аховы здароўя, якія абслугоўваюць сельскае насельніцтва. З ліку выпускнікоў медыцынскіх навучальных устаноў сёла на работу ў раённыя і участковыя бальніцы, у сельскія амбулаторыі і фельчарска-акушэрскія пункты накіравана 512 урачоў, 207 зубных урачоў, 30 зубных тэхнікаў і 1300 сярэдніх медыцынскіх работнікаў. У гэтым годзе прадугледжана расшырыць да ста і больш ложкаў 16 раённых бальніц і да 35 і больш ложкаў — 42 участковыя бальніцы. З мэтай набліжэння спецыялізаванай медыцынскай дапамогі да сельскага насельніцтва ўмацоўваюцца міжраённыя бальніцы. Ім выдзяляецца дадатковы штат урачоў, найноўшая дыягнастычная і лячэбная апаратура.

Абмеркаванне пытання аб далейшым палепшэнні медыцынскага абслугоўвання сельскага насельніцтва на сесіі Вярхоўнага Савета БССР, сказаў у заключэнне дэпутат Інсараў, работнікі аховы здароўя Беларусі ўспрымаюць як новыя клопаты Савецкай дзяржавы аб ахове здароўя нашага народа. Яны прыкладуць усе сілы да таго, каб з гонарам выканаць ускладзеныя на іх партыяй і ўрадам задачы па ахове здароўя і прадаўжэнню жыцця савецкіх людзей — будаўнікоў камунізма.

У спрэчках па пытанню «Аб далейшым палепшэнні медыцынскага абслугоўвання сельскага насельніцтва» выступалі дэпутаты, якія расказвалі аб поспехах, дасягнутых у медыцынскім абслугоўванні насельніцтва розных абласцей Беларусі. Яны ўносілі канкрэтныя прапановы, накіраваныя на палепшэнне абслугоўвання працаўнікоў вёскі.

Выстаўка, прысвечаная Янку Купалу

У Мінску, у Дзяржаўнай бібліятэцы БССР імя У. І. Леніна, адкрылася выстаўка літаратуры і фоталістаў, прысвечаная 80-годдзю з дня нараджэння народнага паэта Беларусі Янкі Купалы. На першым стэндзе — словы паэта:

Я адпаліці народу,
Чым моц мая магла;
Зваў з пугаў на свабоду,
Зваў з цемры да святла.

Экспануюцца многія творы Купалы, якія выйшлі з друку ў дзяржаўны перыяд творчасці і ў гады Савецкай улады. Сярод іх — пецярбургскія выданні кніг «Паўлінка», «Адвечная песня», «Сон на кургане» і іншых.

Шырока прадстаўлены кнігі паэта, выдадзеныя ў паслякастрычніцкія гады. Тут — зборы твораў, зборнікі вершаў, драматычныя творы. Экспануюцца таксама вершы Янкі Купалы на украінскай, узбекскай, латышскай і іншых мовах народаў СССР.

Вялікі раздзел выстаўкі прысвечан жыццю і творчасці народнага паэта.

Янку Купалу прысвечаны вершы многіх паэтаў. На выстаўцы экспануюцца творы народных паэтаў Якуба Коласа і Пятруся Броўкі, паэтаў Максіма Танка, Максіма Лужаніна, Анатоля Астрэйкі і іншых беларускіх літаратараў.

За змаганне ў радах беларускіх партызан...

ПАРЫЖ. У Пасольстве СССР у Парыжы адбылася цырымонія ўручэння медала «Партызану Айчыннай вайны» першай ступені французскаму патрыёту Марсэлю Сазі, узнагароджанаму Савецкім урадам за актыўныя і мужныя дзеянні ў радах беларускіх партызан у гады Вялікай Айчыннай вайны.

Пасля акупацыі Францыі гітлераўцамі Марсэль Сазі, эльзасец па паходжанню, быў насільна прызваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі ў гітлераўскую армію і накіраваны на ўсходні фронт. Аднак французскі патрыёт адмовіўся ўдзельнічаць у вайне супраць савецкага народа і ў першым жа зручным выпадку перайшоў на бок беларускіх партызан, заявіўшы аб сваім жаданні змагацца са зброяй у руках супраць гітлераўцаў. Распараджэннем штаба Беларускага партызанскага руху Марсэль Сазі быў залічаны радавым байцом атрада імя Кутузава брыгады «Смерць фашызму».

Савецкі ўрад высока ацаніў патрыятычны подзвіг Марсэля Сазі, узнагародзіўшы яго сярэбраным медалем «Партызану Айчыннай вайны» першай ступені.

Марсэль Сазі прыехаў у савецкае пасольства

разам са сваёй жонкай. Ён прыкметна ўсхваляваны. Узнагароду Савецкага ўрада яму ўручае часовы павераны ў справах СССР у Францыі В.В. Снегіроў, які гарача павіншаваў Марсэля Сазі і пажадаў яму поспехаў у працы і асабістым жыцці.

Мне цяжка знайсці словы, гаворыць у адказ усхваляваны Сазі, каб выказаць маю падзяку ўсім савецкім людзям, Савецкаму ўраду за тую ўзнагароду, якую я толькі што атрымаў. Скажу тое, аб чым я пастаянна думаю: для мяне было вялікім гонарам удзельнічаць у Вялікай Айчыннай вайне савецкага народа супраць нашага агульнага ворага.

Марсэля Сазі сардэчна павіншавалі прадстаўнікі Савецкіх Узброеных Сіл ваенны аташэ СССР у Францыі генерал-маёр С. В. Сокалаў, ваенна-паветраны аташэ Герой Савецкага Саюза палкоўнік А. І. Лебедзеў і памочнік ваенна-марскога аташэ капітан другога ранга В. Г. Грыгор'еў, а таксама супрацоўнікі савецкага пасольства, якія прысутнічалі на цырымоніі.

У цяперашні час Марсэль Сазі працуе інжынерам на адным з прадпрыемстваў жалезабетонных вырабаў у парыжскім прыгарадзе Пюто.

Рэманціроўшчыца Бабруйскай швейнай фабрыкі Алена Дунаева з піянерамі свайго атрада ў турысцкім паходзе па вуліцах горада.

З МІЖНАРОДНАГА ЖЫЦЦЯ

ЯДЗЕРНЫЯ ВЫБУХІ ПРАЦЯГВАЮЦА

ВАШЫНГТОН. Камісія па атамнай энергіі ЗША аб'явіла, што на выпрабавальным палігоне ў штаце Невада быў зроблены яшчэ адзін, 39-ы па ліку, падземны ядзерны выбух. Паводле паведамлення камісіі, гэты выбух з'яўляецца адным з самых магутных у сучаснай серыі выпрабаванняў амерыканскай ядзернай зброі на невадскім палігоне.

Злучаныя Штаты зрабілі яшчэ адзін ядзерны выбух у атмасферы. Як указваецца ў паведамленні камісіі па атамнай энергіі, выбух — 23-і ў цяперашняй серыі амерыканскіх ядзерных выпрабаванняў у атмасферы — быў зроблены ў раёне вострава Раждзтва ў Ціхім акіяне.

НОВЫ СПАДАРОЖНИК-ШПІЕН

НЬЮ-ІОРК. Карэспандэнт агенцтва Юнайтэд Прэс Інтэрнейшнл паведамляе з авіябазы Вандэнаберг (штат Каліфорнія), што Злучаныя Штаты запусцілі на паляр-

ную арбіту яшчэ адзін сакратны спадарожнік.

Ваенна-паветраныя сілы не назвалі тып спадарожніка і не паведамілі, ці выйшаў ён на арбіту.

РОСТ ЗЛАЧЫНСТВАЎ У АНГЛІ

Выступаючы на штогадовай канферэнцыі асацыяцыі начальнікаў паліцыі графстваў і буйных гарадоў у Торкі, міністр унутраных спраў Англіі Батлер заявіў, што паліцыя зарэгістравана ў 1961 годзе ў агульнай складанасці

806 900 злачынстваў, якія караюцца законам, што на 8,5 працэнта больш, чым у 1962 годзе. Найбольшая колькасць злачынстваў была зроблена падлеткамі ва ўзросце 14 гадоў.

На шляху да выздараўлення... 3000 марак

...Калісьці Дорыс Мензак мала чым адрознівалася ад іншых дзяцей. Таксама, як і іншыя, яна бегала ў школу, гуляла, бесклапотна смяялася. Трагедыя адбылася ў адзін з зімовых дзён 1951 года. Па дарозе ў школу дзяўчынка збіла цяжкая грузавая машына. У цяжкім стане Дорыс даставілі ў бальніцу. Зрушэнне мазгоў — гаварыў дыягназ. Некалькі месяцаў пралажыла дзяўчынка ў бальніцы.

Здавалася, што зноў усё пайшло добра. Дзяўчынка зноў стала наведваць школу. Але праз некалькі дзён жорсткі прыступ хваробы выбіў дзяўчынку з нармальнай калійнага жыцця. І вось ужо на пра-

цягу 11 год дзень за днём пайтарваюцца гэтыя пакутлівыя прыступы. Жыццё для дзяўчынікі становіцца іншым раз невыносным.

Бацькі Дорыс рашыліся пайсці на рызыкоўны крок: яны далі згоду на небяспечную хірургічную аперацыю. Гутарка ішла аб жыцці і смерці дзяўчыны. Аперацыя, відаць, працягнула паспяхова: у стане дзяўчыны намецілася палепшэнне. Але новыя клопаты ахапілі бацькоў: дзе ўзяць грошай, каб заплаціць за аперацыю? У буржуазным свеце за ўсё імкнуцца сарваць грошы, у тым ліку і за медыцынскае абслугоўванне. І грошы немалыя... Давялося аддаць апошні пфеніг, каб заплаціць за аперацыю 600 марак. З таго часу бацька Дорыс, дробны заходнегерманскі служачы, не вылазіць з даўгоў. А па заяве ўрачоў, для поўнага выздараўлення дзяўчыны трэба яшчэ адна аперацыя. 3 000 марак будзе каштаваць гэта аперацыя. А дзе іх узяць?

В. ВІНАГРАДАЎ

ПАПРАўКА

У № 50 (634) нашай газеты ў артыкуле «Народ перамог» дапушчана недакладнасць. 4-5 радкі 4-га абзаца раздзела «Жахлівыя злачынствы» трэба чытаць так: «Звыш 380 тысяч чалавек вывезлі на катаржныя работы ў Германію».

НАШ АДРАС

Мінск, Ленінскі праспект, 77. Дом друку. Для пісьмаў: Мінск, паштовая скрышка № 14.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

Падарунак старажытнаму гораду

Супрацоўнікі Цэнтральнага дзяржаўнага архіва кінафотадэпартаменту БССР падрыхтавалі і выслалі ў Полацк 118 фатаграфій для фотавыстаўкі, прысвечанай 1100-годдзю горада. Фатаграфіі расказваюць аб дарэвалюцыйным Полацку, помніках старадаўнасці, аб актыўнай рэвалюцыйнай дзейнасці большавікоў, партызанскай барацьбе ў гады Вялікай Айчыннай вайны. Многія з іх расказваюць аб выдатных справах працаўнікоў горада, якія змагаюцца за датэрміновае выкананне сямігодкі.